

Σχεδόν... ενηλικιώθηκε: Πέρασαν 17 χρόνια από την ιστορική κατάκτηση του Euro 2004 από την εθνική Ελλάδα

Ήταν 4 Ιουλίου του 2004 όταν ο Θοδωρής Ζαγοράκης σήκωσε στα χέρια του την κούπα του Euro για να σφραγίσει με αυτόν τον τρόπο ένα από τα σπουδαιότερα ποδοσφαιρικά έπη όλων των εποχών

Με τον Αντώνη Νικοπολίδη να αποτελεί εγγύηση κάτω από την εστία, τους Σείταριδη - Φύσσα να ανεβοκατεβαίνουν στα άκρα, τους Δέλλα - Καψή να τρώνε σίδερα στο κέντρο της άμυνας, τους Κατσουράνη - Ζαγοράκη - Μπασινά να δένουν ιδανικά στη μεσαία γραμμή, τους Βρύζα - Γιαννακόπουλο να πλαισιώνουν τον «χρυσό» σκόρερ του τελικού, τον Άγγελο Χαριστέα, η Ελλάδα κέρδιζε για δεύτερη φορά την οικοδέσποινα Πορτογαλία του τότε πιτσιρικά Κριστιάνο Ρονάλντο για να φτάσει σε μια κορυφή που όσα χρόνια κι αν περάσουν δεν θα ξεχαστεί ποτέ.

Με πάθος, σωστή τακτική, μεγάλες ατομικές εμφανίσεις και αρκετή δόση τύχης, εκείνο το σύνολο χάρισε μια τεράστια επιτυχία στον ελληνικό αθλητισμό

Έχοντας ξεκινήσει με νίκη 2-1 επί των Πορτογάλων στην πρεμιέρα του τουρνουά, αντέχοντας στην Ισπανία με το τελικό 1-1 χάρη σε μια τρομερή μπαλιά του Βασίλη Τσιάρτα, και με το τέρμα του Ζήση Βρύζα κόντρα στη Ρωσία το οποίο ήταν αρκετό για να στείλει την «επίσημη αγαπημένη» στα νοκ άουτ παρά την ήττα (2-1), το αντιπροσωπευτικό μας συγκρότημα δεν «μάσπωσε» ούτε κόντρα στους Γάλλους στον προημιτελικό (1-0), ούτε κόντρα σε εκείνη την χαρισματική Τσεχία (0-0 στην κανονική διάρκεια, 1-0 στο πρώτο

ημίχρονο της παράτασης), και επέστρεψε στον τελικό αφού... «δεν βάλανε μυαλό, δεν βάλανε μυαλό».

Με πάθος, σωστή τακτική, μεγάλες ατομικές εμφανίσεις και αρκετή δόση τύχης, εκείνο το σύνολο χάρισε μια τεράστια επιτυχία στον ελληνικό αθλητισμό την οποία θυμόμαστε κάθε χρόνο τέτοιον καιρό, και ειδικά σε χρονιές κατά τις οποίες παίζεται κανονικά το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα, και ειδικά τώρα που ήρθε ο καιρός και η εθνική Ελλάδα απουσιάζει από τα τελικά για δεύτερο συνεχόμενο τουρνουά.

Ο Φερστάπεν, που είχε διατηρήσει την πρωτοπορία από τις επιθέσεις του Νόρις στην εκκίνηση, απομακρύνθηκε πιο εύκολα μετά την αποχώρηση του οχήματος ασφαλείας – και ο Νόρις βρέθηκε να απειλείται από τον Πέρεθ για τη δεύτερη θέση. Στη μεταξύ τους μάχη -οι αγωνοδίκες έκριναν πως- ο Νόρις ώθησε εκτός πίστας τον Μεξικανό στη στροφή 4 και επέβαλαν στον Βρετανό ποινή 5 δευτερολέπτων – καθώς ο οδηγός της RBR γύρισε στην πίστα στην 10η θέση.

Στους επόμενους γύρους, ο Φερστάπεν έβαλε το πόδι στο πάτωμα με διαδοχικούς ταχύτερους γύρους για να εκμεταλλευτεί τη βραδυπορία του Χάμιλτον πίσω από τη McLaren του Νόρις, και να ανοίξει διαφορά ασφαλείας. Ο Χάμιλτον κατάφερε να περάσει τον Βρετανό μετά από 20 γύρους, αλλά πλέον ήταν αργά.

Τα πιτ-στοπς των πρωτοπόρων ήρθαν στον 30ό-35ο γύρο, και δεν άλλαξε τίποτα στις δύο πρώτες θέσεις, με την άρτια αλλαγή ελαστικών του Φερστάπεν. Άλλαξε μόνο στην 3η θέση, καθώς οι Νόρις και Μπότας μπήκαν μαζί στα πιτς και ο Φινλανδός βγή-

κε μπροστά από τον Βρετανό, ο οποίος εξέτισε στο πιτ-στοπ του την ποινή των 5 δευτερολέπτων για το συμβάν με τον Πέρεθ.

Όλα έδειχναν να κυλούν προς μια ακόμη νίκη του Φερστάπεν εμπρός από τις Mercedes των Χάμιλτον και Μπότας – ώσπου έγινε το βίαιο πέρας του Χάμιλτον από τα κερμπς, και άρχισε η υπέρμετρη φθορά των πίσω ελαστικών του. Βλέποντας τον Άγγλο να βραδυπορεί και να καθυστερεί και τον Μπότας πίσω του, η Mercedes έδωσε στον Χάμιλτον την εντολή να αφήσει τον Φινλανδό να περάσει, υπό το φόβο να τους περάσει και τους δύο ο Νόρις.

Έτσι, ο Χάμιλτον βρέθηκε εκτός βάθρου, χάνοντας με αυτόν τον τρόπο έξι βαθμούς – ενώ ο Φερστάπεν κέρδισε έναν επιπλέον, του ταχύτερου γύρου, κάνοντας δεύτερο πιτ-στοπ προς το τέλος χωρίς να έχει τίποτα να χάσει, για να βάλει φρέσκα ελαστικά.

Ο Πέρεθ τερμάτισε στην 5η θέση, που έγινε 6η όταν εφαρμόστηκαν δύο ποινές, 5+5 δευτερολέπτων, για τα ισάριθμα συμβάντα στα οποία οι αγωνοδίκες έκριναν ότι ο Μεξικανός ώθησε τον Σαρλ Λεκλέρ εκτός πίστας στη μάχη τους για την 5η θέση.

Όλα έδειχναν να κυλούν προς μια ακόμη νίκη του Φερστάπεν εμπρός από τις Mercedes των Χάμιλτον και Μπότας – ώσπου έγινε το βίαιο πέρας του Χάμιλτον από τα κερμπς, και άρχισε η υπέρμετρη φθορά των πίσω ελαστικών του.

Έτσι, πέμπτος τερμάτισε ο Κάρλος Σάινθ, που απέδωσε εξαιρετικά την ξεχωριστή στρατηγική του: εκκίνησε με τη σκληρή γόμα και έβαλε αργά τη μέση, με αποτέλεσμα στο τελευταίο διάστημα του αγώνα να έχει και φρέσκια και μαλακότερη γόμα, με την οποία πέρασε αρχικά τον Λεκλέρ (ο οποίος συναίνεσε, δεδομένης της ταχύτητας του ομοκλόγου του με καλύτερα ελαστικά) και έπειτα τον Ντάνιελ Ρικιάρντο της McLaren, που αναγεννήθηκε σε σχέση με τις δοκιμές κατάταξης.

Λίγο μετά την καρό σημαία του Φερστάπεν, καθώς ολοκλήρωναν τον τελευταίο γύρο τους, οι Κίμι Ράικονεν και Σεμπάστιαν Φέτελ είχαν ένα ατύχημα που προκλήθηκε μετά από επαφή τους – στην προσπάθεια του Γερμανού της Aston Martin να περάσει την Alfa Romeo του Φινλανδού.

Ο επόμενος αγώνας της Formula 1, ο 10ος γύρος της σεζόν, είναι το GP Βρετανίας στις 17-18 Ιουλίου, όπου θα εφαρμοστεί για πρώτη φορά το πιλοτικό sprint qualifying, ο σύντομος αγώνας του Σαββάτου που θα καθορίσει τη σειρά εκκίνησης της Κυριακής.x